

Ромите от Гърция и България най-често отговарят, че не спортуват и не полагат никакви физически усилия през деня, докато португалските роми са така категорични два пъти по-рядко в отговорите си на този въпрос. Ромите в България най-рядко спортуват активно и когато разглеждаме седмичния и месечния им режим (виж табл. 90).

В България дори ромските деца не покриват средните стойности за активен спорт на цялото португалско ромско население. Мнозинството от децата, които отбелязват, че сравнително редовно спортуват или че от време на време се занимават с физическа активност или спорт (ходят или карат колело, правят лека гимнастика, леки физически упражнения и т.н.), най-често имат предвид часовете по физическо възпитание в училище и част от прекарването на свободното си време, което обаче в повечето случаи не е достатъчно. Над четири пети от възрастните роми в България водят заседнал начин на живот. В много голяма степен това е предопределено от липсата на спортни съоръжения и места за отдих на открито в кварталите им, но също и от липсата на навици да се спортува и да се заделя специално внимание за поддържане на добро здраве и добро физическо състояние (виж табл. 91).

Обездвижването в свободното време е много по-разпространено сред ромите, отколкото сред останалите етнически общности в страната. Девет десети от лицата над 30 г. не спортуват и не правят никакви физически упражнения. Проблемът е особено сериозен при жените, които прекарват свободното си време в пасивни занимания без движения в по-голяма степен от мъжете, а в същото време основната им трудова заетост също изисква по-малко физически натоварвания (виж табл. 92).

При две трети от ромските мъже всекидневните трудови задължения включват сериозно физическо натоварване, което в някаква степен компенсира пасивната почивка. При жените сравнително активно протича трудовата дейност на една трета от тях.